

بە چاوپىلگەي جىاواز لە ئىپان دەرۋانىن

۱۰۷

هشی یەکەم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ



فه رمانگه له بهر ئەوهى لە
حزىبەكەي ئۇ نەبۈوم، گوشارى
بۇ هيپام و تۈورەي كىرمىم،
بېگىزى داچۇممەوە، كىشە لە
نیوانماندا دروست بۇو. دواي
دەوام كە گەرامەوە مال ھىشتا
تۈورەبۈون بەرى نەدابۇوم،
هاوسەرەكەم لە جىياتى ئەوهى
پىشوازىم لېكىتەن دىلم بىدانەوە،
كەچى بە توانجەو پېنگۈتمەن: (اچە
جوانەكانت! كە لە دايىكت و
خوشكەت دەچن، زۇريان بېزار
كىردووم، شەيتانيان كىردووه و
بەگۈيان نەكىردووم، يىستا يان
من يان ئەوان!؛ ئىدى
تۈورەبۈونى من لىي پڑايمەوە،
بەشەر ھاتىن، كچە كام
ھەلۋارىو ئەن بۇ مالى باوكى
رەوانە كىردووه.

ئەو مەبەستى ئەودبۇو
ھەزى مەنداالەوه مۆلەتى
باكايەتى وەرگىرى و دەوام
ەكەنات. بەوشىپەيە مەنداالىكى
يىكەشمان بۇ ئازار و ژانەكانتى
يىان بەرھەم هىتنا. هاتە دىنیاى
دەوام كەشەكانتى كەورەتلىك
كىردووه، ھەمدىسان كچ و
ھەمدىسان كتومت لە دايىكم
دەچوو.

من نەمدىيۇوه دايىك رقى لە
مەنداالەكانتى خۆرى بىتەوه، كەچى
بەر ئەوهى كەچەكانت شىپەيىان
دە خوشكم و لە دايىكم دەچوو، لە
سۈزۈ دايىكىان بېڭەش بۈون،
تىتازبۈون. بەھۆيەوه كە لە كار
ھەلۋەرەرامەوە، دەبۈوايە بە
مەنداالەكان رابگەم.
رۇزىكىان بەرىيۇوه بەرى

کونترولی دهکردم. سه‌ری مانگ
که موچکم و درده‌گرت،
همووی لیوهرده‌گرتم. پیاوبوو
من دهست بلاوم و نازانم
پاشه‌که‌وتی بکم. گومانی‌هه‌بوو
نه‌وهک هاوكاری دایکم و
خوشکه‌کاتم بکم، بخوی
پاره‌ی بمنزین و شکستی
ئوتوموبیلی بخ دیباری دهکردم.
هه‌ستم دهکرد به‌رهو دیلی و
بیدهسته‌لاتی رامده‌کیشن. من
باورم به پیاواسالاری نیه، به‌لام
له‌گهله بنده‌ستیش دانیم. ئه‌و
هیواش هیواش تونونتری دهکرد
و له تامی دهبرده‌ر. زورچاران
به هیمنی له‌گله‌ی دهدوام و ئه‌و
گرفتانه‌م بخ رون دهکرده‌وه،
ئه‌و دهیگوت: (من توم
هه‌لیزاردو قسمه‌ی براو
ثاموزاکانی خوم شکاند، په‌یمانی
خوم برده سه‌ر، دهی توش
و هفادار بمنیتی و دلم نه‌شکتني!)
من به‌لینم دابوو که
هاوسه‌ریکی پاک و راستگو و
به‌ویژدان بم، نه‌مدھویست دلی
 بشکیتم، به‌لام هه‌موو شتی
سنورو راده‌ی خوی هه‌یه.
کورد گوته‌نه: (جام که پربوو
لیلی ده‌ری). جامی سه‌بری
منش به‌رهو پربوون ده‌فیشت،
خریک بخو لیی بزیتیه‌وه. من
رقم له دمکه دمک و شهرو
ئازاوه‌ی نیوان هاوسه‌ره‌کانه.
ئه‌وهی به هاتوهوت و دهنگی
به‌رز ده‌گوتري، دهکری به
هیواشیش بگوتري و ئامانجیش
بیکی. له‌و روگانکه‌یه‌وه هیمن و
له‌سه‌ره خخ بخوم. پیرم له
ده‌مانی ده‌رده‌کان ده‌کرده‌وه.
به‌دوای ریگه‌چاره‌یه‌کی گونجاوی
ئه‌و تو‌دا ده‌گه‌رام که خیزان
هه‌لنله‌ه شیتیت‌وه.

دکرده و هئه گهر منیش به
ماناینه وه ده چووم، بیزاری
منیش ده کرد و بهوه
توبه تباری ده کردم که چونکه
شیوه له خوشکه که ده چی
ویه خوشم ده و بایه خی
یده دهم !!

به پیش همو لیکانه وه کان،
وبه ری خیزان وه ک
ستونده کیکی به هیز ره شمالی
او سه ریتی راهه گری، به لام
وهی نیمه پیچه وانه شکابووه.
ده ده بوایه من بایه خی پیندهم،
خوشکه کانیشم هر بیان نه بیوو
به باوه شنی بکن و ماجی بکن.
وهی وه ورده ورده
ساتچومان بتو مالی باوکم له
کورنی ددا. ئه گهر نیازی
سه رانی ته وانم هه بوایه، ته و
رو بیانی ده هیتا وه، خوی
دزیه وه نه دههات. خوی به
گهوره تر و روشنبرتر لهوان
هزانی. تهانه ته زی نه ده کرد
نیش سه ردانیان بکه م. ئه ولای
اسایی بتو ئه گهر روزانه
سه ردانی مالی دایکی بکات،
گهربه سه ساعت به تله فون قسه
گهول خوشکه کانی خویدا بکات،
لام بتو من تاوان بتوو.
ده ده بوایه سه ردانیان بکه م،
هه گهر تله فونیشم ده کرد، له
جیگهی خویه و ده هری ده بیوو،
له ژیر لیوانه وه ده بیولاندو
هیکوت : (تله فون ته نیا بتو
نه وال پرسین دروست کراوه !)
اهنجه ری تله فون ئه گهر
بیزانیایه که سانیک له
له فونه وه چیز که ده گیرنه وه و
اسی هه ممو شته کان ده کهن،
هر گیز دروستی نه ده کرد !!)

وهری دهگرت و دهیگوت :) پهیمانی خومان برده سه ر و ناحجه زانمن نا مراد کردن . من به درده امی زیانی هاوشه ری و به ختنه و هریم به گرهنتی و راستی پهیمانه کان لیکده دایه وه . ئو پیوایبوو هامو شتی کوتایی هاتووه، ژیانی هاوشه ریمان پیکه تیاوه و براوه ته وه . روز دوای روز له حیاتی ئوهودی بچوون و حزمه کانمن ئاویته ویمه کتر بین، لهیه کتری هاوایر دبیون وون، دبور دهکه و تنه وه . من حزم له خویندنه وه بوبو، ئو دهیویست به دبار زنجریه و فیلمی میسریه وه دابنیشین . من ناشقی گوارانی و حیرانی کوردی بوبو، ئو پیزازاری له هونه ری کوردی دهکرد و هزگری گوارانی عره بی و تورکی بوبو . من حزم به تیکه لاوی دیتران دهکرد و خوشیم له سه ردانیان و دره دگرت، ئو حمزی به کوشکه گیری دهکرد و له میوان و میوانداری بیزار دهبوو . من نمده ویست پاشمله باسی که س بکری، ئو تام و چیزی له زدم و زهکاری و هرده دگرت . من به ختنه و هریم له ناسو و دهی ویژدان و بههای مرؤفه وه دهینی، ئو له کهل ئالتوون و دراودا بالای دهکرد . من له کهل ئو دابووم به رنامه ریزی بو هینانه زیانی مندلل بکری، ئو پلهی بوبو، همبوونی مندللی به مه رجی توکمه بیون و سه رکه و تی خیزان داده نا . سالیک له زیانی خیزانیمان نه گوزه رابوو، کچیکان بوبو . شیوهی کچه که مان کوتومت له خوشکیم دهچوو، ئو بهه و نارازی بوبو، دهیویست له خوی یان له خوشکه کانی خوی بچی . له هه رکه سیک توره دهبوو ئه که ر بیگوتایه ئو کچه له پوری (خوشکی باوکی) دهچی ! بهه و هیوه وه رقی له کچه که ده ریوه، له خوپراوه رکابه ری له که لدا دهکرد، وه کو پیویست بایه خی بینه دهدا . زور جاران بایه خی بینه دهدا . زور جاران و شدی)

هندیچار خوشهویستی و همزی هه رزه کارانه ئاویته وی به کتر دهبن، بهه و هیوه وه زیانی هاوشه ریته کانی روزانی دهستگیرانیمان ده کیڑایه وه به لین و پهیمان و سویتدکاتم به بیبر ده هینانیه وه . ئو به کالنه وه

غیرپوچاری لپ پلیسی

مہریں عوسمان - سوید

ژیان به بی خوش‌ویستی و اتای راستینی خوی له دهست دهات.
مرؤفه‌کان بیویستیان به خوش‌ویستی
هبنوان خوبان و لهگه‌ل سروشت و
شته کانی دیکه‌دا ههیه، به‌لام لهنیو
بیهندوباری و کالبوونه‌وهی روشت
ر به‌ها مرؤفایه‌تیه‌کان. وا خریکه
خوش‌ویستی چه‌مکی خوی لردست
دهات، له‌پهنای خوش‌ویستیه و

نفیوکاری و تهفه دان به ریووه دچی.
پیوهندی خزش ویستی ئەگەر
سەر بنەمای لەخشتبىرىن و
تەھفه دان دابىزىرى، ئاكامەكى ئازان و
درەس بىرى و پەشيمانى
يىنهەك و يېتەوه. بەداخوه ئەمەرۇ لەغۇيۇ
كۆرمەلگەي كوردەواريدا لە پەنائى
خزش ویستىيەوه بروۋسىءەي
لەخشتبىرىن ئەنجام دەدرى. كوران
كچان بە قىسى شىرىين و رازاوه
بە رانىبەرەكە يان ھەلەدە خەلمەتىن و
ھەستەمۈيان دەكەن. تەنانەت
ھەندىجار درۇئى گەورە بىرىقەداريابان
بۇ دەكەن، سوپەتىدیان بۇ دەخۇن،
بەلىن و يەيمانىان بېتەددەن، كاتى
سەركەتوپوبۇون، ئىدى قۇناغى
سۇوود و درگىرتىن دەھىنتە بېشەو،
دەھىنتە بېشەو،

